

Kracht naar Kruis

STICHTING EVANGELISEREND LECTUURFONDS VOOR CHRONISCH ZIEKEN EN OUDEREN

no. 7 • April 2019 • 76ste jaargang

MEDITATIE

Ik ben dood geweest *Openbaring 1 : 18*

"Ik ben dood geweest." Johannes hoort het de Heere Jezus zeggen. Zelf ligt hij languit op de grond. Als dood is hij erbij neer gevallen. Op het eiland van zijn verbanning Padmos krijgt hij zijn roepingsvisioen om alles op te schrijven voor de gemeenten in Klein-Azie wat Christus hen wil laten horen en zien. Johannes wordt aangesproken en krijgt zijn werk opgedragen. De stem komt van achter hem. Als hij zich omkeert ziet hij Jezus in Zijn verheerlijkte gestalte. Herkenbaar als degene die Hij was. En toch zo anders. Zo indrukwekkend stralend en machtig. Johannes kan het niet verdragen.

Maar de Heere Jezus is niet gekomen om Johannes te verderven, maar om hem een taak te geven. Hij legt Zijn rechterhand op Johannes – een gebaar van vrede, van bemoediging. En Hij zegt wie Hij is.

"Ik ben dood geweest." Wie in de wereld van vandaag kan Hem dat nazeggen? Niemand. Wij hebben alleen maar mensen die de dood nog voor de boeg hebben. Niemand is al in de dood geweest.

Het is waar: Er zijn wel mensen die een bijna-dood ervaring gehad hebben. Maar hoezeer die ervaring hen ook gestempeld heeft, ze leven toch weer. Het is ook waar: door de wondermacht van God horen we in de Bijbel wel een paar keer over mensen die gestorven waren

en uit de dood werden opgewekt. Denk aan de zoon van de weduwe te Zarfath, of het dochtertje van Jairus. Zij zijn dood geweest. Maar daarmee hadden ze de dood niet definitief achter de rug. Hun dood werd alleen maar opgeschort tot later. De Heere Jezus is de Enige die kan zeggen: "Ik ben dood GEWEEST". En nu is het echt voorbij.

Als de Zoon van God hoefde Hij niet te sterven en kon Hij niet sterven. Maar Hij is mens geworden. Borg en Middelaar voor reddeloze mensen die zelf hun torenhoge schuld bij God niet konden betalen. Hij is de kruisdood gestorven om hun straf te dragen, hun vloek op Zich te nemen en vergeving en genade voor hen te verwerven. Een wonder is het, dat HIJ gestorven is. Maar het is wel werkelijkheid geworden!

"Ik ben dood geweest." Zo echt en werkelijk als dat is, zo echt en werkelijk is er voor ieder die in Hem gelooft nu ook vergeving van zonden en kwijtschelding van straf.

Omdat de Heere Jezus gestorven is, hoef ik de eeuwige dood niet meer te sterven. De tijdelijke dood wacht nog wel, maar die is geen afrekening meer tussen God en mij, maar een bevrijding van een bestaan dat niet op kan houden met zondigen en een ingaan door de deur die toegang geeft in de eeuwige heerlijkheid.

De Heere is waarlijk opgestaan! Dat is de uitroep waarmee de christenen vroeger elkaar begroetten. Het geeft aan dat de levende Heere hun leven beheerst. Dat is de kracht van Pasen, om het zo steeds te beleven. Dit nummer staat in het teken van Jezus' opstanding, al zijn er ook de "vervolg-artikelen" met elk hun eigen spits.

Ik wens u bij het lezen veel zegen toe.

*H.I. Ambacht
ds. J.P. Boiten*

De Heere Jezus is dood geweest – dat betekent dat Hij sterker is gebleken dan de dood. De dood had Hem wel, maar heeft Hem niet kunnen houden. Hij heeft de dood overwonnen. De dood heerst niet meer over Hem. Schuil ik bij de Heere Jezus dan kan de dood mij niets meer doen.

Het feit van Jezus dood houdt nog meer in: Omdat Hij mijn dood stierf, ben ik met Hem gestorven. Aan de zonde. Aan het leven dat God niet gehoorzaamt. En het leven dat God dient en eert is mij geschonken. Leef ik dan vanzelf een goed leven? Was het maar waar. Daarom dien ik des te meer het geloofsoog steeds op de Heere Jezus te richten: Hij is dood geweest – en daarmee ligt er een ander bestaan dan een zondaarsbestaan voor me.

"Ik ben dood geweest." Dat zegt de Heere Jezus. En daarmee wijst Hij alle zondaren op hetgeen dat hen vrede met God kan geven. Alles wat ik met mijn leven op touw zet en onderneem helpt niet om tot vrede met God te komen. Maar dat Hij dood geweest is, is genoeg. Hij heeft het toen Hij stierf ook geroepen: "Het is volbracht". Hij stierf geen martelaarsdood maar een midde-laarsdood.

Jezus, leven van mijn leven
Jezus dood van mijne dood,
Die voor mij U hebt gegeven,
in de bangste zielennoed.
Opdat ik niet hoop'loos sterve,
maar Uw heerlijkheid zou erven.
duizend, duizendmaal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer!

*Ds. A. de Lange
Nieuw-Lekkerland*

OPSTANDING

*Een grote stilte heeft mijn hart vervuld,
volmaakte rust – de spanning is
geweken,
God heef tin liefde naar ons omgekeken
en met ons ongeloof had Hij geduld.*

*Een diepe eerbied is er in mijn hart
en dank, te groot voor kleine mensen-
woorden;
want wij – die zelf het wonder zagen,
hoorden – weten van leven, dat de
dood zelfs tart.*

*Nu is er niets meer over dan het licht
dat het benauwde donker heeft ver-
dreven;
een muur van engelen had ons omge-
ven,
wij zagen 't niet – maar God gaf ons
't gezicht.*

*Wij staan in 't licht – niet langer zijn
wij blind;
wij kunnen er slechts staam'lend over
spreken.
Heer', houd ons vast! Aanvaard als
liefdeteken
het onbeperkt vertrouwen van Uw
kind.*

*Uit: "Reik mij je hand" van Nel
Benschop*

Leren geloven (9)

"Het Amen van de Heidelberger" (Zondag 52).

1. De laatste moeilijkheid
2. De laatste zekerheid.
3. Het laatste woord.

1. In antwoord 127 wordt "ons eigen vlees" als onze misschien wel grootste vijand genoemd. Meestal denken wij daarbij vooral aan de zonde van hoe wij omgaan met de driften van ons lichaam. Zo `n beetje verontschuldigend zegt men dan dat men ook maar "een mens van vlees en bloed" is. Voor de een is het niet zo `n punt om een pikante film te zien of een gewaagd boek te lezen. Hij loopt weg en is alles weer kwijt. Maar een ander is het niet zomaar weer kwijt. Maar het is voor hem iets verwoestends. Helemaal raakt hij gefixeerd op dat ene wat hen niet gelukkig maakt, maar juist arm en ongelukkig. Dat is onvoorstelbaar wat een percentage van de mensen er niet naar de verkeerde sites kijkt! Wij veroordelen ze niet. Maar zij weten zelf wat een bang, leeg leven daar het leven van wordt. Maar "ons eigen vlees" slaat op die soort van dingen niet alleen maar, maar op alle zonden. Ook de zonde van bijv. de gemakzucht of de hebzucht valt daar onder. Maar waarom heet dat dan toch "ons vlees"? Wel, het zit `m in onze ziel; maar de ziel maakt van ons lichaam, om de zonde uit te leven, gebruik. Wij moeten ons beheersen. Maar dat lukt dikwijls niet. Ook als je gelooft, maakt je oude mens, de mens die "op de zonde aan is", zich altijd nog breed. Soms lijkt het alleen maar slechter te worden met je. Maar hoe moeilijk dat ook is, onze oude mens is op Golgotha met Christus gestorven. Onze schuld is door Hem

overgenomen. Die telt niet meer mee. Wij verliezen het van onszelf altijd weer. Maar de Heere Jezus heeft voor ons reeds overwonnen. God laat zich een arm, ellendig volk overblijven. Maar dan zijn we door de Heere Jezus toch ook weer sterk. Wij zeggen tegen de vijand: "Ik laat u niet zomaar in mijn hart toe. Want dat zou de Heere Jezus zeer doen. En Hem kan ik niet missen, want Hij is de Bruidegom van mijn ziel". Maar de afloop staat vast. Christus heeft de overwinning voor ons al behaald. Hier staat dan ook niet: "Totdat wij eindelijk de overwinning behalen", maar: "Totdat wij eindelijk ten enenmale de overwinning behouden". Dat "Totdat" is een schitterend woord. Het betekent: "Hoe het gaat, weet ik niet; en wanneer het zal gebeuren, weet ik ook niet; maar ik weet, dat God dat zal doen".

2. "Want van U is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid, tot in eeuwigheid". Dat is niet maar iets voor de versiering. Maar dat is het hoogtepunt van het gebed. Dit ontkracht de gedachte: "Wij bidden nu wel; maar of God het ook hoort?" Daar staat "Want". Dus omdat de Heere God zo groot en rijk is, heb je het voorafgaande ook al gezegd. Dat "Want" is de zekerheid van ons gebed. Als wij bidden, doen wij dat als arme mensen. Maar er is ook nog wat anders. Bedelaars zijn wij als wij bidden, maar wij zijn ook mensen met een rijke Vader. Als wij alleen maar smeken en kermen, doet dat God tekort. Dat is

niet tot Zijn eer. Maar als wij alleen maar jubelen en juichen, doet dat ook God tekort. Dat is omdat het God een eer is om zondaars genadig te zijn. Wij komen aan het einde van ons bidden bij de zelfvoldane christen niet uit. Maar wij komen bij God zelf uit. Weet u waarom ons gebed zo futloos is vaak? Wel, wij houden onszelf voor te rijk en God voor te arm. Maar God is juist zo rijk. Een verstandige vader staat het niet toe, dat zijn zoon van zijn bezit misbruik maakt. Maar die vader vindt het prachtig, als zijn zoon hem om een autootje vraagt om op zijn verre stageplaats te kunnen komen en als hij een beetje trots zegt: "Pa, als er één het kan doen, dan bent u het!" Zo is het ook in het geestelijke. Het doet God goed als wij trots op Hem zijn.

3. "Wat betekent het woordje Amen?" Het betekent niet: "Het is afgelopen, de dienst zit er op". Het betekent: "Het zal waar en zeker zijn. Want mijn gebed is veel zekerder van God verhoord, dan dat ik in mijn hart gevoel, dat ik zulks van Hem begeer". Mooi en duidelijk kunt u dat weergeven met: "God kan beter luisteren dan dat wij kunnen bidden". Nee, ik zeg geen "Amen" op wat ik zojuist tegen God heb gezegd. Ik zeg op mijn eigen woord geen "Amen", maar op Gods Woord. Je rekent, als je "Amen" zegt, op Gods verhoring. Want die hangt niet aan ons voelen en ons wensen en ook niet aan dat ik zo vroom bid. Want het zit gelukkig niet op ons vast, maar het zit op God vast. De echte bidder legt zijn hele leven in Gods hand en zegt dan "Amen". Alles is dan ineens anders voor ons geworden. God heeft ons dan overgenomen. Het is mijn gebed en mijn leven en mijn zorg en mijn zonde niet meer. Maar het ligt in Gods hand. "Amen" is een mooi en lief woord. God kan beter luis-

teren dan dat wij kunnen bidden. Hij weet wat ik zelf niet eens weet. Hij peilt mijn nood dieper dan dat ik deze peil en Hij weet mijn schuld beter dan dat ik deze weet. Ziende op de Heere Jezus zeg ik "Amen". Tot de "Amen" zelf komt en er geen strijd en geen tranen meer zijn.

*Brandwijk
J.A.H. Jongkind*

OPSTANDING

God heeft zijn enige Zoon in de wereld gezonden om ons door Hem het leven te geven. 1 Johannes 4: 9

Dat Jezus is verrezen is niet maar zo een feit, waaraan je uit gewoonte misschien wat aandacht wijdt. Zijn glorieuze doorbraak gaat jou persoonlijk aan, want daardoor mag je leven en in de ruimte staan!

Dat Jezus is verrezen, beperkt zich niet tot "toen". Je mag er in het heden van alles mee gaan doen. Jij, die je mogelijkheden misschien maar nauw'lijks kent, en qua geloofsbeleving vaak zo onzeker bent.

Dat Jezus is verrezen, dus 't kwade overwon, geeft aan jouw leven duid'lijk een nieuwe horizon! Je toekomst ligt weer open, daar staat Hij voor garant. God plaatste zich op 't Paasfeest voor altijd aan jouw kant!

Uit: "Leven van genade", van: Truus van der Roest.

Beloften van Jezus (12)

"In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar heb goede moed, Ik heb de wereld overwonnen!" Johannes 16 :33b

Heb goede moed!

Jezus is met Zijn discipelen op weg naar Gethsemane. Vele dingen bespreekt Hij met Zijn leerlingen. Hij verklaart dat Hij van de Vader is uitgegaan. Zo is Jezus in de wereld gekomen. Nu gaat Hij de wereld verlaten en keert Hij terug tot Zijn Vader. Het is voor Zijn discipelen heel veel om te verwerken. Maar gaandeweg gaan ze geloven dat Jezus van God is uitgegaan. Hij spreekt nu vrijuit, zonder gelijkenis en weet alle dingen. De discipelen hebben nu de zekerheid dat Christus het volkomen weten deelachtig is. Er hoeven geen vragen meer gesteld te worden. Wat Jezus vroeger heeft gezegd, komt in een ander licht te staan. "Geloof u nu?" vraagt Jezus. Geven jullie je nu met vertrouwen aan Mij over? Als dit vertrouwen sterk genoeg is, kunnen ze nu ook de moeilijkste tijding vernemen: "de ure komt dat u verstrooid zult worden. Ieder naar het zijne en dat u Mij alleen zult laten." Toch is Jezus niet alleen, want, zo verzekert Hij, de Vader is met Mij. Deze dingen heeft Christus tot hen gesproken, opdat ze in Hem vrede zullen hebben. De vrede voor hun hart is in Christus. Als er moeilijke momenten aanbreken, deel dan in die vrede. Ook al gaat het stormen, is de vijandschap heftig, alles rondom in nood, heb vrede in Mij! Dat is hard nodig, want in de wereld zullen ze verdrukking hebben. Dit woord van Jezus kun je moeilijk als een belofte zien. Het is wel een toezegging, of liever een voorzegging. En de inhoud daarvan is niet zo mooi. Jezus kondigt verdrukking aan. Waaraan moeten we denken? En wat bedoelt Jezus met "de

wereld"? in het evangelie naar Johannes wordt de uitdrukking 'wereld' gebruikt om aan te duiden de wereld van de godsdienst.

Dus de discipelen van Jezus krijgen te maken met tegenwerking, vijandschap van de kant van de Joodse godsdienst. Want het zijn niet de hoeren en tollenaars die Jezus verwerpen en roepen : Kruis Hem! Het is het sanhedrin, het rechtscollege van Israel, wat zich tegen Jezus keert. De ouderlingen en wetgeleerden van Jeruzalem willen dat Hij wordt veroordeeld. In de wereld van de godsdienst zullen er in de synagogen banvonnissen over hen worden uitgesproken.

Jezus eindigt niet in mineur. Hij schenkt ze Zijn vredegroet. En Hij wekt ze op: heb goede moed! Daarin ligt de belofte dat de Heere er voor in staat dat ze niet hopeloos en moedeloos zullen worden. Goede moed, nee niet voor de vijanden, maar wel voor Zijn getrouwen. Door het geloof mogen ze deel hebben aan een zaak waarvan de overwinning al een feit is. Ze zijn betrokken in proces waarvan de uitspraak nu is gevallen. De wereld heeft het verloren. Christus en de Zijnen zijn gerechtvaardigd.

Heb dan altijd goede moed! Laten ze het hoofd opheffen: "Ik heb de wereld overwonnen." Jezus zegt het met nadruk: Ik, Ik heb overwonnen de wereld!

De sjalom kan en zal er zijn omdat de overste dezer wereld overwonnen is. Dat is gebeurd in het volbrachte werk van Christus op Golgotha. Jezus heeft het krachtig bewezen in Zijn heerlijke opstanding. De vredegroet van Jezus is

dus nauw verbonden met deze overwinning. Mag ons leven in dat perspectief staan? In die paasvrede komt een voor-glans van de eeuwige heerlijkheid mee. Het is een tijd van verval. Velen keren het christendom de rug toe. De leegloop van kerken is volop bezig. Betekent dit dat velen maar naamchristen zijn? En hoe veel vragen kan dat niet oproepen! Waar gaat het met de kerk naar toe? Hoe gaat het in geestelijk opzicht met ons nageslacht? We zouden niet weten hoe we dit moeten verwerken, als Jezus niet Zijn vrede gaf. Hij geeft kracht om dit te dragen en het alles in Zijn hand te leggen.

Dan kan er toch vrede zijn, ook bij tegenspoed en zorg. Ons hart kan gevuld worden met vragen over het waarom van onze ziekte en handicap. We kunnen helemaal vast lopen met Gods

beloften in ons leven. Ook al kunnen wij het niet overzien, toch zal de Heere Zijn werk aan mij voleinden.

De tijd van verdrukking is volop aanwezig. Trouwe en ware gelovigen worden vervolgd. Zij ervaren bijzonder wat verdrukking in de wereld betekent. Voor hen is de vrede van Christus tot troost. Hij heeft de vijand overwonnen. Hij leidt al de Zijnen naar die overwinning. Wat ook geschieden moge, mij geleidt des Heeren hand. Christus' zaak is een gewonnen zaak! Te midden van de verdrukking, in welke vorm dan ook, mag er dan uitzicht zijn op die toekomst. Ik blijf de Heere verwachten, ik hoop in al mijn klachten, op Zijn onfeilbaar Woord!

*Hendrik Ido Ambacht
ds. J.P. Boiten*

Draagt elkanders lasten

Beste lezer,

Deze weken staan we stil bij het lijden en sterven van onze Heere Jezus. Hij, de Koning aan een kruis. Onbegrijpelijk. Maar wel nodig. Waarom? Uit liefde voor u en mij.

Waartoe? Om ons te redden van de eeuwige dood. Welke Koning heeft dat voor zijn onderdanen over? Onze Koning. Koning Jezus!

Is dat, is dat mijn Koning, dat aller vaad'ren wens,
is dat, is dat zijn kroning? Zie, zie, aanschouw de mens!
Moet Hij dat spotkleed dragen, dat riet, die doornenkroon,

lijdt Hij die spot, die slagen, Hij, God, uw eigen Zoon?

Ja, ik kost Hem die slagen, die smarten en die hoon;

ik doe dat kleed Hem dragen, dat riet, die doornenkroon;

ik sloeg Hem al die wonden, voor mij moet Hij daar staan;

ik deed door mijne zonden, Hem al die jamm'ren aan.

O Jezus, man van smarten, Gij aller vaad'ren wens,

herinner aller harten 't aandoenlijk: "Zieden mens!"

Laat mij toch nooit vergeten die kroon, dat kleed, dat riet!

Dit trooste mijn geweten: 't is al voor mij geschied!

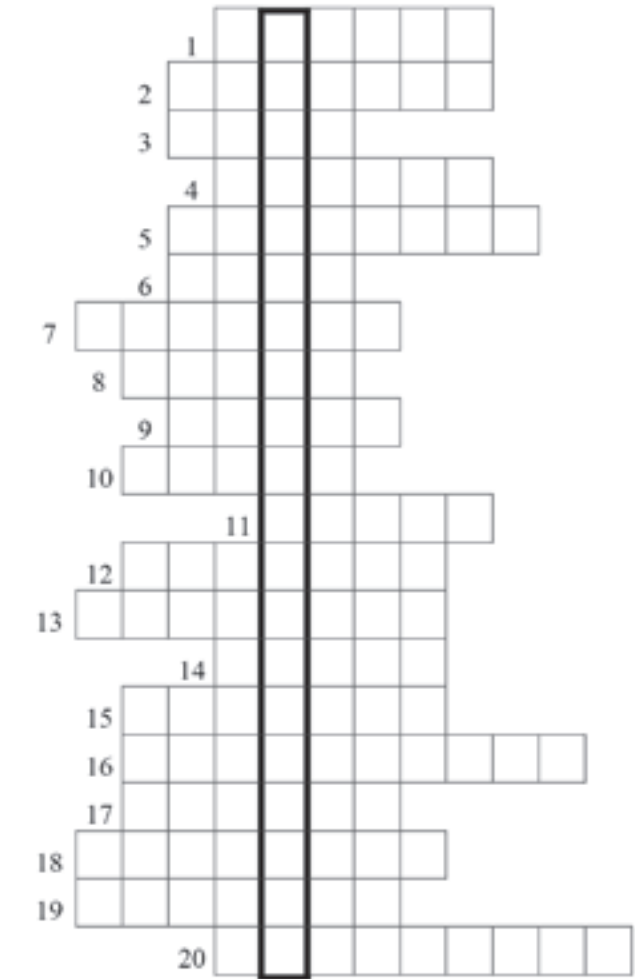
Verjaardagskalender

- 4 april Mevr. Veldman,
De Klenckestraat 10,
9402 JK Assen
- 5 april Mevr. H. Pleijsier-
Bennink,
Redemptoristenpark 14,
7503 AA Enschede
- 19 april Mevr. T. de Haan,
v. Artsemastraat 4,
9101 CB Dokkum
- 23 april Metsje Wijnja Dijkstra,
De Cingel 26,
8618 NK Oosthem
- 28 april Aleida Jansen,
Kooikerweg 263,
3069 WP Zevenkamp

Puzzelhoek

De antwoorden voor deze puzzel zijn te vinden in Mattheus 26 tot 28 en in Johannes 18 tot 20. In het dik omliggende gedeelte leest u de oplossing van deze puzzel, die kunt u naar mij opsturen.

- 1 Welke beek moest Jezus oversteken om in de hof te komen?
- 2 Wie was stadhouder?
- 3 In hoeveel dagen zou de tempel weer opgebouwd worden?
- 4 Wie verloochende zijn meester?
- 5 Op welke heuvel is Jezus gekruisigd?
- 6 Wat kreeg Jezus aan het kruis te drinken?
- 7 Waar zouden de discipelen Jezus opnieuw na Zijn opstanding ontmoeten?
- 8 Door wie werd Jezus verraden?
- 9 Hoe heet de man uit Syrene
- 10 Schoonvader van de hogepriester
- 11 Waarmee werd Jezus doorstoken?
- 12 Hoe heet de hogepriester
- 13 Wie werd in plaats van Jezus vrijgelaten?
- 14 Wie ontmoette Jezus als eerste na Zijn opstanding?
- 15 Van wie werd een oor afgeslagen?
- 16 In welke hof werd de Heiland gevangengenomen?
- 17 Hoeveel zilveren penningen kreeg de verrader?
- 18 Hoe werd de rechterstoel in het Hebreeuws genoemd?
- 19 Waar was de kroon van gemaakt?
- 20 Welke man nam mirre en aloë mee voor Jezus' begrafenis?

De oplossing van de puzzel uit het maart-nummer is: Vrede zij U vrees niet.

Vriendelijke groeten van:
Willeke Breederveld
Willem de Jagerstraat 40
3251 BG STELLENDAM
email: wbreederveld@solcon.nl

Rondom het levenseinde

Stervensgenade

Niet iedereen heeft deze genade nodig. Want als je niet sterft, kun je deze genade missen. Wanneer de Heere Jezus wederkomt, zullen de kinderen van God niet sterven. Zonder de verschrikking van het sterven te moeten ondergaan, zullen ze ineens met en bij de Heere zijn. Dat is verreweg het beste! Vandaar dat je als kind van God oprecht kunt bidden: kom, Heere Jezus.

Genade?

Ieder mens heeft genade nodig. Want als God ons niet genadig is, zijn we verloren en gaan we verloren. Dat is het allerergste wat ons kan overkomen.

Eeuwig Zijn gunst te moeten missen is in één woord de hel.

Geen mens heeft genade verdiend. Als God ons naar recht zou behandelen, wie zou dan voor Hem kunnen bestaan? Zijn het niet onze zonden, die scheiding aanbrengen tussen de Heere en ons? Er is een onoverbrugbare afstand tussen Hem en ons.

Heel veel mensen voelen daar niets van aan. Ze leven door, alsof er niets aan de hand is. Als er een God is, vooral als er een God van liefde is, komt het met hen wel voor elkaar. Als er een hemel is, dan zullen zij daar zeker komen.

Geen twijfel aan. Ze geven ieder het zijne en ze doen hun best om netjes te leven. Dat het af en toe niet zo lukt, is wel vervelend, maar ook niet iets om wakker van te liggen. Onvolkomenheid is toch menselijk en wie faalt nu nooit eens. God, zo Hij er al is, zal wel genoeg nemen met je goede bedoelingen.

Zo leeft men verder, zonder zich te bekommeren of het wel goed zit voor eeuwig.

Langzamerhand kom je deze wereldse gedachte vaker tegen in de kerk.

Wanneer de verwereldlijking toeneemt, is dat ook niet zo verwonderlijk. Want we gaan in de kerk dan denken als de wereld, leven als de wereld en 'geloven' als de wereld om ons heen.

Vroeger zei men wel eens dat er genade voor nodig is om genade te ontvangen! Want wanneer je niet ontdekt wordt aan je zonden en elk schuldbesef ontbreekt, heb je geen genade nodig. Sommigen zouden het een belediging vinden wanneer tegen hen gezegd wordt dat ze genade nodig hebben. Waarvoor, zo is hun vraag.

Het blijkt dat ze op geen enkele manier begrijpen wat zonde en wat genade is.

Bidden om genade

Wanneer de Heilige Geest je gaat overtuigen van je eigen zonden, dan wordt de zonde je tot een zware last. Daar kun je niet meer mee leven. Je moet naar God, omdat de zonde je benauwt. Je gaat er iets van beseffen hoe erg het is, vooral voor de heilige God, tegen wie je gezondigd hebt. Je krijgt verdriet over de zonde, je vecht tegen de zonde en je wilt van de zonde af. Soms denk je: als ik goed mijn best doe, kom ik wel een stukje verder. Maar hoe meer je je inspant, hoe minder het lukt om zonder zonde te leven. Je gaat steeds meer oog krijgen voor je concrete zonden. Je gaat zien dat de zonde van binnen zit, in je hart.

Je durft soms God niet eens onder ogen te komen. En toch... je kunt het niet laten om tot Hem te gaan. Je belijdt al je zonden aan Hem. En je bidt met de tollenaar: wilt U mij toch genadig zijn. Wilt U mij, om Jezus' wil al mijn zonden vergeven.

Zo leer je smeken om genade.

Heerlijk om er zo achter te komen dat God genadig is. Dat God je zonden niet alleen wil vergeven, maar metterdaad vergeeft. Dat de HEERE graag genade bewijst. Wat een wonder!

Wie zo deze genade van God ontvangt, heeft genoeg. Voor nu en voor eeuwig. Want als de HEERE ons genadig is, dan blijft Hij ook daarin Dezelfde. 'Genade heeft mij steeds geleid, genade brengt mij thuis', zo klinkt het in een lied.

Bij het sterven

Wanneer je mag delen in de genade van God, is deze er niet minder wanneer je sterft. Op hetzelfde moment dat je overlijdt, mag je in de hemel ten volle weten wat de gunst van God ten diepste betekent. Meer dan je ooit op aarde kon beleven. Terwijl er toch momenten zijn dat je heel sterk mag delen in de gunst van God.

Meer dan eens zien mensen op tegen het sterven, vooral in verband met alles wat eraan voorafgaat. Wanneer alles op je afkomt en je gaat twijfelen of er voor jou wel genade is, geeft God je meer dan eens extra zicht op wat genade is. Er is bij de Heere zelfs menigerlei genade, zoals de Schrift zegt.

Daarom kan er ook gesproken worden van stervensgenade, die God geeft. Niet ieder heeft deze nodig. Wanneer je plotseling sterft bij voorbeeld. Je hebt deze genade ook niet nodig als je steeds mag leven onder het vriendelijk aangezicht van God. Maar er kunnen momenten zijn dat de satan je zo bestrijdt, dat je zonden van het verleden, waarvoor je vergeving vroeg en kreeg, zo sterk voor je aandacht komen, dat de Heere je speciaal Zijn gunst betoont en laat zien hoe groot Zijn genade is. Hij geeft bij het naderen van de dood volkomen uitkomst, zoals we met Psalm 68 zingen.

Soms hebben mensen die een stervende

bijstaan nog meer genade nodig dan degene die overlijdt, daar deze op een opvallende manier deelt in de nabijheid van God.

Dan gebeurt het dat kinderen van God bij het afscheid nemen van hun geliefden zó getuigen van Hem, dat er een stukje hemel op aarde komt.

De Heere oordeelt dit dan nodig, tot verheerlijking van Zijn Naam en tot de komst van Zijn koninkrijk dat uitdrukkelijk wordt beleden wie de Heere is voor Zijn volk. In dergelijke situaties kan gezongen worden:

*Die God is ons een God van heil,
Hij schenkt, uit goedheid, zonder peil
ons 't eeuwig zalig leven!*

Ede

ds. J. Van Amstel

Een nieuwe morgen

*Bij 't kriecken van de dageraad,
het allereerste ochtendgloren,
daar waar de nieuwe dag ontstaat,
is Christus uit de dood herboren!*

*Wij dachten reeds : het is verloren...
een Koning, die in 't graf vergaat!
Is dat de Man, door God verkoren,
Die ons verlost van dood en haat?*

*Maar zie : we mogen het geloven...
Zijn dood is niet het eind geweest!
Niets gaat Gods kracht en macht te
boven...
Hij wekte Hem op 't Levensfeest!*

*Ga nu maar slapen zonder zorgen...
Ook ons wacht straks een nieuwe
morgen!*

*Uit: "Doelgericht" van Joke van
Sliedregt*

Hulp ontvangen

Vorige maand hebben we stil gestaan bij het vragen van hulp. Dit kan best moeilijk zijn. Maar als we de stap gezet hebben, dan komt het volgende naar voren. Hoe ga ik reageren op deze hulp? We zijn waarschijnlijk allen gewend om iemand te bedanken. De ander heeft tenslotte iets voor mij gedaan. Dit bedanken kan een gewoonte zijn, waar we verder niet zo bij nadenken. Maar wanneer we op kleine gebaren reageren met dankbaarheid, dus met een bedankje, geeft dit zowel de hulpgever als u een goed gevoel. Wat prachtig eigenlijk dat u de hulpgever, die iets voor u doet, ook iets terug kunt geven! Als u twijfelt aan deze woorden probeer dan te denken aan een situatie waarin u iets deed voor de ander. Welk gevoel riep het bij u op? Vond u het prettig om te doen? En toen de ander u bedankte, wat ervoer u toen? Waarschijnlijk komt u, zo terugdenkend, tot dezelfde conclusie. Het is toch altijd fijn om iets voor uw naaste te doen en zeker als de ander het dan waardeert. Bovendien versterkt het de band tussen beiden. Dit zijn toch hele mooie gevolgen! Een stimulans om toch maar eens hulp te vragen....?

Toch kan er ook anders gedacht worden. Er zijn namelijk ook mensen die denken dat ze, nadat ze hulp ontvangen hebben, in het krijt staan bij de ander. Deze personen reageren dan vaak: 'de volgende keer help ik jou hoor'. Dit is ook wel een begrijpelijke reactie. Maar het is goed om hier nog eens verder over na te denken.

Is het nu echt zo dat in onze wereld het gaat om 'voor wat hoort wat'? En hoe is dit binnen de kerk? Is dit een christelijke gedachte?

Ik wil in dit artikel toch nog even terugkomen op het vragen van hulp. Het is u misschien ook weleens overkomen dat iemand 'nee' zei op uw vraag. Dit kan een teleurstelling geven. Hopelijk was iemand anders wel bereid om u te helpen. Een menselijke reactie hierop is dat we denken 'ik vraag het nooit meer aan haar'. Maar ik las iets opvallends, wat ik graag aan u doorgeef. Dit 'nee' op een hulpvraag betekent niet dat hij of zij de volgende keer ook 'nee' zal zeggen. Onderzoek heeft namelijk uitgewezen dat het omgekeerde aan de hand is; de kans is groter dat hij/zij de tweede keer wél helpt. Volgens het artikel onderschatten we hoe ongemakkelijk of beschaamd anderen zich voelen wanneer ze ons afwijzen, dus 'nee' zeggen.. Als iemand ons niet helpt, dan denken we vaak dat het aan de hem/haar als persoon ligt; dat diegene egoïstisch is of niet behulpzaam. Maar vaak komt het door de situatie. Mensen willen wel helpen maar ze hebben het gewoon te druk. Over die afwijzing voelen ze zich zo slecht dat ze meer geneigd zijn ons bij te staan als een nieuwe kans zich voordoet. Nu we dit weten kunnen we het toch wel een tweede keer aan dezelfde persoon vragen! Tot slot is het goed om te dit te onthouden: wanneer iemand je helpt, kost dat diegene misschien tijd en moeite, maar het levert hem of haar ook wat op. Het geeft meer zelfvertrouwen en een oppepper. Hulp geven voelt voor de hulpgever dus goed. Nog een prima reden toch om iemand gewoon om te vragen.

Terugkomend op wat u kunt doen. Misschien is uw situatie zo dat u weinig meer kan doen voor de ander. En hulp vragen ... dat doet u elke dag wel een

aantal keren. Sommigen van ons zeggen misschien weleens 'ik wou dat ik nog iets voor jou kon betekenen'. En dit kunt u! Want bijna iedereen kan iets voor de ander doen. Diegene namelijk die bij u komt en u helpt is ook mens. U praat met diegene, legt contact, u leert de ander kennen. Misschien kan de ander wel zijn verhaal bij u kwijt of haar moeilijkheden met u delen. Dit kan van grote waarde zijn, zo'n luisterend oor! Wat kunt u dan veel betekenen voor diegene! Luisteren, vragen stellen, raad geven ... ook als u uw benen en/of armen niet meer goed kunt

gebruiken. En zodoende wordt de relatie gelijkwaardiger. Want de ander doet iets voor u maar u ook voor de ander. Dan is er contact, over en weer. Wat mooi als we zo met elkaar om kunnen gaan, zeker binnen de kerken. Dan krijgt het woord 'hulpdienst' ook een andere inhoud. Dan kunnen we met dankbaarheid iets voor de ander doen. Dankbaar hulp ontvangen en geven - laten we het proberen in 2019.

*Met een vriendelijke groet,
Marianne*

Ik weet: mijn Verlosser leeft

Job getuigt: "Want ik weet: mijn Verlosser leeft!" Het woord "Verlosser" dat hier wordt gebruikt, is in het Hebreeuws "goël" -losser. De taak van de lossers of goëls was deze: veronderstel dat een Israëliet zijn land had moeten verkopen, zoals in het geval van Naomi en Ruth; stel dat een vaderlijk erfgoed dat aan een familie had toebehoord, wegens armoede in andere handen was overgegaan; dan was het de taak van de goël, de taak van de lossers, om met zijn eigen geld het erfgoed terug te kopen voor zijn naaste familielid. Boaz stond in die betrekking tot Ruth.

Wij wenden ons tot de dood en zeggen: "Ik weet dat mijn Goël leeft en Hij zal dit erfgoed lossen. Ik ben het kwijtgeraakt. U neemt het mij wettig af, o dood, want door mijn zonden heb ik mijn rechten verbeurd. Ik ben mijn erfgoed kwijt geraakt door mijn eigen overtreding en door die van mijn eerste vader, Adam. Maar er leeft er Eén, Die dit terug wil kopen."

Job kon dit zeggen van Christus, lang voordat Hij naar de aarde gedaald was: "Ik weet dat Hij leeft". En nu Hij naar de hemel gevaren is en de gevangenis gevangen genomen heeft, mogen we zeker met dubbele nadruk zeggen: "Ik weet dat mijn Goël, mijn Lossers leeft en dat Hij de prijs betaald heeft om mij mijn vaderlijk erfgoed terug te geven, zodat ik in mijn vlees God zal zien." Bedenk ook dat het altijd als de plicht van de Goël werd beschouwd, niet enkel om vrij te kopen, maar waar dat niet voldoende was, met macht terug te

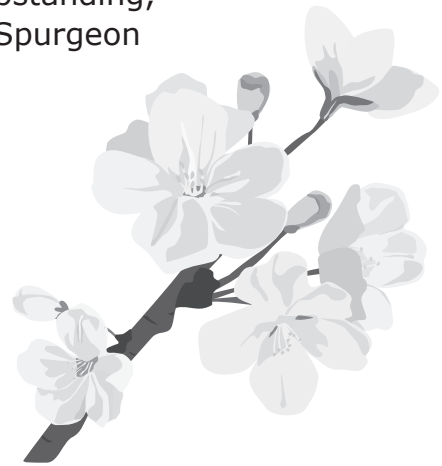

halen. Vandaar dat toen Lot door de vier koningen gevankelijk weggevoerd was, Abraham zijn personeel en de knechten van al zijn vrienden bijeen bracht, tegen de koningen van het oosten uittrok en Lot de gevangenen van Sodom terughaalde. Nu, onze Heere Jezus Christus, Die eens als Losser opgetreden is door de prijs voor ons te betalen, leeft en zal ons met macht lossen. O dood, gij beeft bij het horen van Zijn Naam! Gij kent de macht van onze Losser! Tegen Zijn arm kunt gij niet staande blijven!

Gij zult door de Heiland gedwongen worden om uw gevangenen bij het morgenlicht los te laten. Ik denk dat ik

Jezus zie komen met de dienaren van Zijn Vader. Gods wagenen zijn tweemaal tienduizend engelen, de duizenden verdubbeld. Blaas de bazuin! Immanuël gaat uit ten strijde. Hij komt! O wat een heerlijke overwinning!

Uit: De Opstanding,
van C.H. Spurgeon

Dagelijks bestuur van de stichting:

Ds. C. Bos, voorzitter, PKN (hervormd)
Benschop

Ds. J.A.H. Jongkind, secretaris,
PKN (hervormd) Brandwijk

Dhr. M.C. Paul, penningmeester,
PKN (hervormd) Dirksland

Ds. J.P. Boiten, eindredacteur,
Christ. Geref., H.I. Ambacht

Eindredacteur:

Ds. J.P. Boiten, Antoniuslaan 53,
3341 GA Hendrik Ido Ambacht,
Tel. 078 2000 512

Tevens adres voor kopij.

e-mail : j.p.boiten@filternet.nl

Medewerkers:

Ds. J. van Amstel, Christ Geref., Ede
Mevrouw W. Breederveld, PKN
(hervormd) Stellendam

Rev. W. de Jong, Chr. Reformed
Church, Straffordville, Ontario,
Canada

Mevrouw M.A. Tanis, Christ. Geref.,
Goedereede

Ds. J. Willemsen, PKN (hervormd)
Dirksland

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week
van elke maand (10 maanden van het
jaar);

Alle chronisch zieken kunnen dit blad
gratis ontvangen; de abonnementsprijs
is € 10 per jaar; het banknummer is:
NL40 INGB 0000 9389 39 ten name
van Stichting Kracht naar Kruis te
Den Haag; mailadres voor algemene
berichten info@krachtnaarkruis.net;
opgave nieuwe abonnees en adres-
wijzigingen aan: [abonnee@krachtnaar-
kruis.net](mailto:abonnee@krachtnaar-
kruis.net) of Ledenadministratie Kracht
naar Kruis, Philipshoofjesweg 15,
3247 XR te Dirksland.

Alle informatie over KNK kunt u
vinden in www.krachtnaarktuis.net